

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוז
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום חמישי י"ג אדר תשפ"א | דף היומי בבלי: פסחים צו | דף הכולל: ראש השנה כה.
דף היומי בהלכה: מסעיף ט' עד תחילת סימן תק"ס.
מוסר: שם עולם - פרק ז' עד 'ומה שאמר הכתוב'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: 'השביעי' עד שער לשון הרע 'אמרו רז"ל כנסת ישראל'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

כמה זמן צריך ללמוד בפורים? – התשובה של מרן הגראי"ל זצ"ל | "הוא היה גאון בנגלה ובנסתר, וגם... בשטיפת כלים!" | מה הקשר בין שמחה לתרופה החדשה לקורונה? | האם נכון לקרוא את המגילה ביחד עם השי"ץ? | דרמה מרטיטה בליל פורים בבית כנסת יתורת ישראל | 2092

על דא ועל הא

כרופא, הבחנתי שהיהודי המיוחד הזה סובל מבעיה מסוימת שאמורה לגרום לתופעות קשות, אלא שבפועל הוא בריא לחלוטין ומתפקד מצויין. כשהתבוננתי מהו מנגנון ההגנה שלו, נזכרתי בפלאי הבריאה של כח השמחה...

מה ניתן ללמוד מהתרופה החדשה שעשויה בס"ד לחולל מהפך בטיפול בקורונה? וכיצד זה קשור לכוחה המופלא של השמחה | מתוך מאמרו של ד"ר מיכאל פקטרוביץ במגזין 'במה'

פי טבע היה אמור לגרום לתופעות קשות כרוניות ולהשפיע על כל מערכות הגוף כולל המוח - אלא שבפועל היהודי הזה בריא ותפקודו מלא עם מיעוט אכילה ושינה.

כשהתבוננתי במנגנון ההגנה שלו נזכרתי בפלאי הבריאה של כח השמחה שפותח את כלי הדם, וכפי שמובא במעשה עם אספסיאנוס. הבנתי שהיהודי הזה הוא בעל הפטנט העולמי כיצד להגן את עצמו מפני חדירת מזיקים, וגופו אינו נכלל בחוקי הטבע, וזאת על ידי עבודה תמידית של שמחה המחוברת לבורא יתברך שמו.

התבשרנו בימים האחרונים על התרופה שבס"ד עשויה לחולל מהפך בטיפול בקורונה, וכיום הינה בעיצומו של מחקר ב"איכילוב".

אם רוב התרופות הקיימות מתעסקות ופועלות ברובד הפנימי של מלחמת מערכת החיסון כנגד הנגיף לאחר חדירתו לגוף - אזי התרסיס המדובר עוצר את היכולת של הנגיף לחדור לגוף באופן משמעותי ולחולל בו את התהליכים המסוכנים.

ניתן ללמוד מכך גם לגבי מלחמת היצר: יש ללוות את היצה"ר החוצה עוד לפני שתהיה לו דריסת רגל פנימה לבתינו או לגופנו, ח"ו. השבוע פגשתי יהודי צדיק, ת"ח, אוהב ישראל, מלא שמחה פורצת דרך ופותחת שערים. מהירות המחשבה, מרץ של קדושה אמיתית ודבקות בבורא מתוך אהבת ישראל - כל אלה כובשים את כל מי שרואהו.

בתור רופא ציינתי לעצמי שהיהודי המיוחד הזה סובל מפגיעה בעור שמעידה על כך שקיים זיהום רב שנתי ועמוק בגוף, שעל

בשבוע שעבר זכינו להידבק בזכרו של מורי ורבי בעל ה'באר יעקב' זצ"ל מנדבורנה. מעשה שסיפר רבה הנערץ של פרנקפורט, הרב הגאון רבי מנחם קליין שליט"א, שאגב, הפך לרב עפ"י שליחותו של הרב'ה זצ"ל.

הטובה הזאת ולהסתיר את סימני המכה?".
בניסיון חוזר של הרב קליין שליט"א לשאול, שהרי ניתנה רשות לרופא לרפאות, הרב'ה זצ"ל הסביר כי אין הכוונה למצבים שיש להם השלכות אך ורק קוסמטיות חיצוניות.
המעשה הנ"ל מעיד גם על הסתכלות עמוקה ומקיפה על כל מאורע ומאורע, וגם על הקבלה באהבה גמורה כל מה דרחמנא עביד. המעשה מלמד על היעדר שעבוד למבט החומרי, ועל חירות אמיתית שאליה התכוונו במושג בן חורין.
יהי רצון שנוזכה לזאת אנחנו ובני ביתנו וכל הנלווים עלינו לאורך ימים ושנים טובים לדורי דורות של שמחה מתוך קדושה וטהרה!

(במה' bama.org.il)

לפני אחת החתונות האחרונות של אחד מצאצאיו, הרב'ה זצ"ל נפל ונחבל בפניו עם היווצרות של שטף דם שכיסה את רוב שטח הפנים. הרבנית תליט"א, להבדל"ח, ביקשה מהרב'ה להשתמש במשחה כדי שבחתונה לא ייראה בצורה כה לא מתאימה לכאורה למעמדו. כשהרב'ה לא הסכים, ביקשה מהרב מנחם קליין שליט"א לשכנעו, מתוך ניסיונה אודות החביבות המיוחדת שהרב'ה רחש לחסידו הנאמן.

כשהרב קליין התאמץ לשכנע את הרב'ה זצ"ל, תשובתו הייתה: "מפני כבודך אעשה דבר שמעולם לא עשית". הוא ניגש בזריזות למראה, הביט בה חלקיק שניה, שב לרב קליין וענה כך: "הקב"ה עשה לי טובה גדולה בזה שפניי נראות כך. בעצם אין כל חולי שנובע מהמכה אלא רק ביזיון מסוים, איך אוכל לדחות את

הסיפור היומי

לפתע החזירה הזקנה והחלה לרעוד. היא התקשתה לדבר ורק הצביעה לעבר המפה שנתלתה על ארון הקודש ושאלה: "רבאיי, מאיפה המפה הזאת?"

בית הכנסת שהיה סגור 40 שנה נפתח לראשונה בליל פורים והביא לאיחוד משפחות מרגש

הפרוכת

נפער במרכז הארון. אילו הייתה לו פרוכת ראויה כדי לכסות בה את הארון, הוא היה מצליח לכסות את החור עד שהארון יתקן. אבל הפרוכת הקיימת התפוררה במשך השנים. הרב ניקה את הלכלוך מהרצפה והתלבט האם לדחות את תפילת הפתיחה שתכנן לליל פורים, עד שיצליח לסיים להכין את בית הכנסת כראוי.
בדרכו הביתה, הבחין ברוכל מקומי שישב על דוכן בפאת הרחוב ומכר כלים ומוצרי בית. את תשומת ליבו משכה מפת שולחן גדולה בצבע שנהב רקומה בעבודת יד עם צבעי תכלת וטורקז בגווני מרהיבים. 'מגן דוד' גדול היה רקום במרכזה, והיא הייתה בדיוק בגודל הנדרש כדי לכסות את ארון הקודש. הוא קנה אותה, וחזר על עקבותיו כדי לתלות אותה בבית הכנסת. כשיצא, הבחין באישה יהודייה מבוגרת שמיהרה כשסלים בידה. לפתע היא החליקה והסלים התפזרו לכל עבר, הרב ניגש לסייע לה ולאסוף את כל המוצרים לאחר מכן הציג את עצמו ואמר: "גברת, אני רבאיי אלכסנדר רובין, הרב של בית הכנסת 'תורת ישראל'. אני שמח לבשר לך ששיפצנו את בית הכנסת 'תורת ישראל' ובעזרת הא-ל אנחנו נפתח אותו מחרתיים לתפילת חג הפורים ולקריאת המגילה...".

"וואו, תודה רבה לכם!" התרגשה האשה. "אני יחסית חדשה כאן באזור, אבל שמעתי שבית הכנסת הזה היה סגור למעלה מארבעים שנה! האם אתם צריכים משהו לבית הכנסת? - תרומה? בימה לחזן? אולי פרוכת? אני תופרת במקצועי והייתי רוצה לתפור עבורכם פרוכת לעילוי נשמת יקיריי שנרצחו בשואה...".

בפרברי ברוקלין שכן לו בית הכנסת 'תורת ישראל' שומם מתמיד. בבית הכנסת התפללו בעבר מתיישבים שהיגרו לאמריקה במאה הקודמת. עם הזמן הם נפטרו, ובניהם עברו להתגורר במקומות אחרים ברחבי המדינה או עלו לארץ ישראל, ובשל העדר תחזוקה שוטפת ומתפללים נסגר בית הכנסת על מנעול ובריח.

לאחר מספר שנים הגיע לאזור הרב אלכסנדר רובין. הוא שמע על בית הכנסת שעמד שומם במשך שנים, והחליט לקחת את העניינים לידיים ולהפיח רוח חיים בקהילה היהודית שעוד נותרה במקום. הוא היה נחוש לפתוח מחדש את בית הכנסת עבור המתפללים.

כאשר השיג הרב רובין את מפתחות בית הכנסת וראה אותו לראשונה, לא היה מופתע. הוא ידע שעליו להשקיע עוד הרבה כסף במקום עד שיוכל להכשיר אותו לתפילות. ה'מטרה' מבחינתו הייתה, לקיים בבית הכנסת תפילה ראשונה כבר בליל פורים שיחול בעוד שבועיים. בעלי המקצוע עבדו בסיוד הקירות, בצביעה, ובתיקון הספסלים הישנים והקירות הדולפים ועמדו לסיים כעבור מספר ימים את המלאכה.

לאחר שבוע התחוללה סופת שלגים רצינית ברחבי ניו יורק והפועלים לא יכלו להתייצב לעבודה. בסיום הסופה הגיע הרב לבית הכנסת, והבחין שאחד מלוחות העץ של ארון הקודש הישן קרס כתוצאה מחלון אחד שלא היה סגור כראוי. חור גדול ומכוער

את הפרוכת החדשה לעילוי נשמת יקיריה. הרב הציע לה שהוא ייקח אותה לביתה עם הסלים, היא גרה ב'סטטן איילנד' שהיה רחוק מהאזור והיא נענתה להצעה.

למחרת עבר הרב בין חברי הקהילה ופרסם על פתיחת בית הכנסת. הדבר עורר רעש בקרב בני הקהילה המבוגרים ורבים מהם הגיעו להשתתף בתפילת ליל פורים ולשמוע את קריאת המגילה. לאחר התפילה הודו התושבים לרב על היוזמה הברוכה, והודיעו שבכוונתם לבוא בקביעות לתפילות.

אחד המתפללים המבוגרים, המשך לשבת על הספסלים כשהוא מרותק למראה ה'פרוכת' שעל ארון הקודש ומעיניו זולגות דמעות, ואילו הרב ניגש אליו והניח את ידו על כתפו: "האם אתה בסדר, אתה צריך עזרה?"

"אני בסדר", השיב הזקן תוך כדי שהוא מוחה את הדמעות. "הפרוכת הזאת מזכירה לי את המפה שאשתי רקמה לפני המלחמה בפולין, בגלל זה אני קצת מתרגש, אני בסדר..."

"ואיפה אשתך?" בירר הרב בעדינות.

"לא ראיתי אותה מאז המלחמה. אמנם היא ברחה לצד הארי, אבל אחד התושבים במקום שבו הסתתרה טען שהיא נעצרה על ידי הגסטאפו. מאז לא ראיתי אותה".

הרב התרגש לשמע הדברים, ושאל את הזקן האם יהיה מוכן להצטרף אליו לנסיעה קצרה ל'סטטן איילנד'. הוא הסיע אותו אל דירתה של האשה שתרמה פרוכת לפני שלושה ימים, עזר לו לטפס במעלה המדרגות וצפה באיחוד המשפחתי המרגש של ליל פורים, שהשאיר אותו עם דמעות יותר מכדי שניתן לדמיין...

(גיליון אור שרה - פר' תצוה תש"פ נלקט ע"י ליקוטי שמואל)

"תודה רבה על הנכונות", אמר הרב בחיוך, "באמת פרוכת חדשה כעת לא תזיק, מאחר שהפרוכת הישנה התפוררה לחלוטין. היית רוצה רגע להיכנס לבית הכנסת ולקחת מידות עבור הפרוכת?"

"אני אשמח..." ענתה האשה, ונכנסה בעקבות הרב אל בית הכנסת.

היא הביטה סביבה בהתפעלות, היה ניכר שהושקעו במקום מאמצים רבים על מנת להכין אותו בצורה הנוחה ביותר. הם התקרבו אל ארון הקודש ולפתע הזקנה החווירה והחלה לרעוד. היא התקשתה לדבר ורק הצביעה לעבר המפה שנתלתה על ארון הקודש ושאלה: "רבאיי, מאיפה המפה הזאת?"

"קניתי אותה לפני זמן קצר מרוכל מקומי", הסביר הרב. האשה הייתה המומה. היא ביקשה ממנו לבדוק האם רקומות בתחתית המפה המילים EBG, וכשהוא אישר זאת היא התיישבה בחולשה על אחד הספסלים.

"את המפה הזאת רקמתי בפולין לפני עשרים שנה. אני ובעלי גרנו בפולין לפני המלחמה. כשהגרמנים התקרבו אליך אותי בעלי לברוח ולהסתתר בחלק הפולני של וורשה עם תעודות מזויפות, הוא היה אמור לבוא אחרי שבוע, אולם נתפס על ידי הגרמנים ונשלח למחנות, מאז לא ראיתי אותו וכל הניסיונות שלי לאתר אותו עלו בתוהו. המפה הזאת, הייתה על השולחן אצלי בבית. אינני מאמינה שאני רואה אותה כאן, באמריקה, על ארון הקודש..."

הרב הציע לה מיד לקחת את המפה, אבל היא סירבה בתוקף ואמרה שהיא מבקשת שהמפה תישאר עד שהיא תסיים להכין

סגולות וישועות

אנשים מספרים חדשים לבקרים על ישועות שהגיעו אליהן בדרכים אשר מעולם לא שיערו, וכולן דרכים טבעיות. כי אין ידו של הקב"ה קצרה ח"ו מלחולל נסים גם בתוך הטבע - אך כדי לזכות לכך צריך תנאי אחד...

מבט חדש ומרומם על מהותו של נס פורים

ונהנו מסעודתו של אותו רשע. הוי אומר: אסתר ידעה אף היא שהקב"ה יכול לחולל נסים, אך סברה שאין בני ישראל ראויים לנס שכזה, מחמת מדרגתם הנחותה.

ולפי זה אולי אפשר להבין תשובת מרדכי. מרדכי טען, שאע"פ שאין בני ישראל ראויים לנס (והלא גם בימינו אנו, מחמת ירידת הדורות, לא נעשים לנו ניסים על-ידי שידוד מערכות הטבע, ואף אסור לנו להתפלל שייעשו לנו ניסים כאלה, כי תפילה כזו נקראת תפילת שוא) - עם כל זה הרבה דרכים למקום, גם בדרך הטבע, להושיע לבני ישראל, ואע"פ שאין נראה לעיני הבשר שום דרך על-פי הטבע להיושע, הרי הקב"ה יכול לעשות נס שתבוא

במגילת אסתר מתואר השיח בין מרדכי לאסתר, כאשר מרדכי ביקש ממנה לבוא אל המלך ולהתחנן בפניו על עמה, אסתר השיבה כי הצעד הזה כרוך בסכנת חיים, מרדכי השיב על כך: "כי אם החרש תחרישי" וגו', ואסתר הסכימה לבסוף וביקשה "לך כנוס את כל היהודים" וגו'.

האדמו"ר בעל 'נתיבות שלום' מסלונים זיע"א ביאר טענת אסתר בזו הדרך:

דעת אסתר היתה שבאופן טבעי אין כאן שום דרך להביא רווח והצלה, כי כל אשר יבוא אל המלך אחת דתו להמית. והגם שנס הוא למעלה מדרך הטבע, הרי לזה אינם ראויים, כי השתחוהו לצלם

הישועה בדרך הטבע.

ולזה נתכוון מרדכי באמרו לאסתר: "רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר" - הקב"ה יכול גם יכול להציל את בניו ממקום אחר, בתוך מערכות הטבע, וכפי שאכן היה כל סיפור המגילה מתחילתו ועד סופו, הכל בדרך הטבע, שהרי אין אנו מוצאים בכל סיפור המגילה שום דבר שאי-אפשר להסבירו על-פי הטבע. דבר טבעי הוא שאחשוורוש יצוה להרוג את ושתי על שלא נענתה לבקשתו, ודבר טבעי הוא שתדד שנתו ושיבקש לפתוח את ספר הזכרונות. כולם דברים טבעיים הם, ורק מי שקורא את כל המגילה מתחילתה לסופה מבין שיד ה' עשתה כל זאת.

ולפי זה מבאר בעל 'נתיבות שלום', שמה שסיים מרדכי "ואת ובית אביך תאבדון", לא נתכוון לאמרו בניגון עצוב של יאוש ואבדון, אלא כפי שפירשו המפרשים שנתכוון לומר לה שכדי לזכות לנס בתוך דרך הטבע כנ"ל, עליה להיכנס לענין זה במסירות נפש, ודבר זה יעורר רחמי ה' להושיע את ישראל. ואף היא ענתה לעומתו "כאשר אבדתי אבדתי", דהיינו שאכן היא מוכנה ומזומנת למסור את נפשה ולעורר בכך רחמי שמים.

למדנו מזה לדידן, שכל הרוצה שהטבע יתנהג לטובתו, עליו לפעול כפי שפעלה אסתר, דהיינו לעשות את המוטל עליו במסירות נפש, וגם להתפלל לה' ולבטוח בו, וכפי שעשתה כן אסתר באמרה למרדכי: "לך כנוס את כל היהודים" וכו'.

ונפלא לציין, שכך אכן רואים, שאסתר ביקשה לפעול אצל בני ישראל שייכנסו כולם מנער ועד זקן לבתי הכנסת ויצומו ויתפללו, וכל כולם יבטחו בה' ולא ישאירו שום מקום פנוי בלבם לדבר אחר - וכן אמרו חז"ל (מגילה טו, א): "מה ראתה אסתר שזימנה

את המן? רבי נחמיה אומר: כדי שלא יאמרו ישראל אחות יש לנו בבית המלך ויסיחו דעתן מן הרחמים".

אסתר ידעה שאם יחשבו בני ישראל שתפילתם נועדה רק לעזור לה במשימתה, בדומה לסגולות שבני אדם נוהגים לעשות כדי 'לעזור' ולסייע לפעולות ההשתדלות שהם עושים - לא יועיל הדבר מאומה. על כן זימנה את המן, כדי שיחשבו בני ישראל שהיא עומדת לצדו של המן ולא יסמכו עליה כלל, אלא יצטרכו לבטוח רק בהשי"ת, ורק אז תצא משימתה לפועל.

מזה למדנו, שכדי שיושע האדם על-פי הטבע, עליו להוציא ממחשבתו את כל הדרכים והמהלכים הטבעיים שאפשר להשיג על ידם את הישועה, כי בו ברגע שידבק את מחשבתו באיזו דרך טבעית, יסיח את עצמו מן הרחמים וממילא לא ישען לגמרי על הקב"ה, ולא תוכל הישועה לבוא על-פי נס שבתוך הטבע.

הנה אנשים מספרים חדשים לבקרים על ישועות שהגיעו אליהן בדרכים שונות אשר מעולם לא העלו במחשבתם, וכולן דרכים טבעיות, וזה מפני שאין לו להקב"ה שום גבול ואין ידו קצרה לעשות ניסים בתוך הטבע.

היוצא מכך לדידן, שאם ישאל האדם: הלא יודע אני מרת נפשי, שאינני ראוי לנס מעל לדרך הטבע, שהרי השתחויתי לצלם ונהניתי מסעודתו של אחשוורוש. נענה לו: אע"פ שאין אתה ראוי מצד מעשיך שיעשה לך נס מעל לדרך הטבע, יעשה לך הקב"ה נס בתוך הטבע, אך כל זה בתנאי שתעשה את מה שבני ישראל עשו בימי אחשוורוש, והיינו שתסיח את דעתך מכל דרכי ומהלכי הטבע, ותבטח בהקב"ה ותתפלל אליו.

(מתוך שיעורו של הגה"ח רבי שמעון שפיצר שליט"א, 'הבינינו')

הליכות והלכות

האם מותר לשמוע מוזיקה ולתת ממתקים לילדים בתענית אסתר? האם צריך לתת 'מחצית השקל' גם על ילדים נשואים? האם נכון לקרוא בלחש את המגילה ביחד עם הש"ץ?

ילקוט הליכות והלכות לימי הפורים, עם הגאון רבי אהרן מרדכי גרין שליט"א

מותר לשמוע מוזיקה ולשמוח בליל תענית אסתר, או שמא יש גם בליל התענית דינים של 'תענית ציבור' שצריך להימנע מדברים המשמחים?

ובאמת השאלה היא גם על יום תענית אסתר בעצמו, האם הוא יום שבו צריך לנהוג מקצת מנהגי אבלות, או שרק איסור אכילה ושתייה יש כאן, ומנהגי אבלות אין כאן כלל וכלל?

ב'מאירי' כתוב במפורש שתענית אסתר הוא תענית של שמחה, וכן כתב ה'כלבו'. גם ברמב"ם כתוב שהסיבה לקביעת צום תענית אסתר היא "לזכור שה' יתברך רואה ושומע כל איש בעת צרתו, כאשר יתענה וישוב אל ה' בכל לבבו, כמו שעשו בימים ההם".

הביא לדפוס: יעקב א. לוסטויגמן

לקראת ימי הפורים, שוחחנו עם הגאון רבי אהרן מרדכי גרין שליט"א מבית שמש, מורה צדק בבית מדרשו של כ"ק מרן אדמו"ר מלעלוב שליט"א, ובעל מח"ס 'ילקוט הליכות ועניינים הנוגעים למעשה', שליקט עבורנו צרור הלכות והוראות, כיצד יש לנהוג בנושאים שונים הקשורים בענייני הפורים, תוך שהוא מתמקד בהלכות הפחות ידועות, כדי להסיר מכשולות ולחזק את העניינים הטעונים חיזוק.

מוזיקה וממתקים לילדים בתענית אסתר?

שאלה מעניינת מאוד לגבי דיני תענית אסתר, היא: האם

הציבור, האם יקרא מתוכה בלחש, או שיאזין בשתיקה לבעל קורא?

ב'פרי מגדים' כותב שנכון לכל ירא שמים שתהיה לו מגילה כשרה, ויקרא עם הש"ץ כל מילה בלחש, כי "אי אפשר שלא ידלג בשמיעה, ובפרט כשהנערים מבלבלין". הרי לנו שדעתו שיש לקרוא בלחש. אומנם, יש מפקפקים בזה, כי כשקורא מעט בקול, עלולים הסובבים אותו לשמוע ממנו את המגילה, והוא הרי אינו מכוון להוציאם ידי חובתם, ועל כן באמת כותב ה'ברוך טעם' שיכוון להוציא כל מי ששומע אותו.

"הערה מעניינת בנושא העיר רבינו הגרי"ז, שכאשר נופל פורים בשב"ק, שזה דבר מצוי בפורים דמוקפין, ומקדימים קריאת המגילה לערב שבת קודש, הרי זו קריאה שלא בזמנה, ובקריאת המגילה שלא בזמנה יש לברך עליה רק כשקורין אותה בציבור. ממילא מי שקורא בלחש ממגילתו הפרטית, אינו נחשב לקורא בציבור, והוא מאבד את המעלה של קריאת המגילה עם ברכתה, על אף שיצא ידי חובתו. אבל בחזון אי"ש חלק על דבריו, ופסק שגם הקורא בלחש לעצמו, אם הוא נמצא עם הציבור ומאזין לש"ץ תוך כדי, אין הוא מאבד את המעלה של קורא בציבור, והרי זו קריאת המגילה עם ברכתה.

במשנה ברורה מעיר, שמי שקורא את המגילה מהחומש בזמן שהש"ץ קורא בציבור, לא יאמר את המילים יחד עם הש"ץ, גם מחשש שהוא עצמו יהיה שקוע יותר בקריאה ופחות בהאזנה לש"ץ, וגם מחשש שהסובבים אותו ישמעו ממנו את הקריאה, ולא יצאו ידי חובתם.

מה יעשה מי ש'מרחף' באמצע הקריאה

אם קרה שהשומע את המגילה איבד באמצע את הריכוז, והוא שם לב כעבור מספר שניות או דקות שהוא לא שת לבו למה שבעל הקורא אמר בזמן זה, כתב בשו"ת 'ארץ צבי' מהגאון מגלויזיקוב, שאם הוא המשיך להחזיק אצבע במקום שבו קרא הש"ץ, גם אם עשה זאת בחוסר ריכוז ותשומת לב, יצא ידי חובתו ואין צורך לפקפק בדבר ולהיכנס ל'נערווין' בגלל זה.

רבים טועים ומצווה לפרסם על דיני ההשלמה ל'על הניסים' אם שכח לומר 'על הניסים' בברכת הודאה, וכבר אמר את חתימת הברכה - הדין אינו שאינו חוזר, אבל ישלים ב'אלוקי נצור', ורבים טועים בזה ומצווה לפרסם זאת, על אף שמדובר בהלכה פשוטה, שאין בה משום חידוש מיוחד למי שלמד היטב את ההלכה.

להשכים ביום הפורים

בפורים יש עניין גדול להשכים קום, ובליקוטי מהרי"ח מביא בשם קדמונים שיש חמש השכמות, ורמז לדבר: "וישכם אברהם בבוקר" - 'אברהם' סופי תיבות הושענא רבא, תשעה באב, יום כיפור, ראש השנה ופורים.

ואכן, הגר"ח קנייבסקי פוסק שמותר לשמוע כלי נגינה גם ביום תענית אסתר. לעומת זאת, הגרי"ש אלישיב זצ"ל החמיר בעניין זה, ופסק שאין לשמוע כלי נגינה ביום תענית אסתר, אך גם הוא היקל ופסק שבלייל תענית אסתר מותר. ומובא מהגרש"ז אויערבך ומהגרי"י פישר, שהתירו לערוך שמחת נישואין בלייל תענית אסתר, ובוודאי שמותר גם לעשות שמחת 'שבע ברכות' בליילה זה עם כל מיני שמחה.

היוצא מדין זה גם, שמותר לתת לילדים ממתקים בתענית אסתר, ואף לערוך להם מסיבת פורים, בשונה משאר הצומות שבהם יש למנוע זאת מהם בגלל האבלות, אך תענית אסתר היא, כאמור, תענית של שמחה.

זכר למחצית השקל, גם על ילדים נשואים?

הרמ"א כותב שצריך לתת זכר למחצית השקל, ויש לתנו בלייל פורים קודם שמתפלל מנחה. במשנה ברורה מביא מה'מגן אברהם' שיש לתת זכר למחצית השקל ביום הפורים, קודם קריאת המגילה דשחרית, אבל ב'פרי מגדים' כתב שעכשיו נוהגים ליתן קודם מנחה מחצית השקל, ובשחרית לתת 'מעוה מגילה' לבעל קורא.

המנהג הפשוט והמקובל בכל הקהילות הוא, לתת שלוש מטבעות של מחצית מהמטבע הנהוג באותה המדינה ובאותו הזמן, ובזמנינו נותן חצי שקל בארץ הקודש, ובמדינות אחרות מחצית מהמטבע שלהן.

אולם, לגבי הגיל בו צריך לתת - יש מחלוקת גדולה. הרע"ב כותב בפירושו על המשנה שנותנים מגיל 20, כפי שהיתה עצם המצוה של מחצית השקל, אך בתוס"ט חולק עליו וכותב שנותנים מגיל 13. במשנה ברורה לעומת זאת כותב, שהמנהג לתת גם בעד בניו ובנותיו הקטנים, ואפי' בעבור עוברים.

להלכה נפסק, שכל קטן שהתחיל אביו לשקול על ידו - שוב אינו פוסק. ויש דיון מעניין בשאלה עד מתי אינו פוסק, אם זה עד שהילד מתחיל לתת בעד עצמו, או שגם אחר כך ממשיך אביו לתת בעבורו?

בספר 'מקדש ישראל' מהרב הרפנס, מביא שצריך לתת עד החתונה, ואחרי החתונה הילדים הנשואים מביאים בעד עצמם. אומנם, הוא מביא שמנהג של כ"ק אדמו"ר מהר"א מבעלזא היה לתת בעד בנו חורגו גם אחר נישואיו, והוא מסיים בזה שבסוד קדושים מי יעמוד, ומי לנו גדול מהבעלזר רב, אלא שבפשוט ההלכה אינו צריך לתת בעד בנו לאחר נישואי הבן, כשהבן נותן בעד עצמו.

עוד יש לדעת שהמנהג הוא לתת את הזכר למחצית השקל לבית הכנסת, כי בבית הכנסת מתפללים את התפילות שנתקנו כנגד הקרבנות, ועיקר מצוות מחצית השקל היתה לתת לצורך הקרבנות.

האם נכון לקרוא את המגילה עם הש"ץ?

מי שיש בידו מגילה כשרה, כיצד ינהג בזמן הקריאה עם

מתנות לאביונים או משלוח מנות, איזו מקדימים?

שאלת הקדימה במצוות, איזו להקדים - את מצוות משלוח מנות את מצוות מתנות לאביונים? בליקוטי מהרי"ח אומר שמהא שבטור ובשו"ע הקדימו את הלכות מתנות לאביונים למשלוח מנות, אות היא כי עלינו להקדים את המתנות לאביונים. לעומת זאת, ב'מקור חיים' ל'חוות יאיר' כותב, שבמגילה עצמה כתובה מצוות משלוח מנות ורק אח"כ מתנות לאביונים, ועל כן יש להקדים קודם המשלוח מנות.

אומנם בשו"ת 'בצל החכמה' כתב, שכל המחלוקת היא בשיש לפניו רעהו שיכול לתת לו משלוח מנות ואביון שיכול לתת לו מתנות לאביונים, ועליו לבחור איזו מביניהן לקיים קודם, או לחילופין שאין לו לא עני ולא אחד מרעיו, ועליו לחזור אחריהם כדי לקיים המצווה. אבל אם מצא לפניו עני ועדיין לא נתן משלוח מנות, כולי עלמא לא פליגי שצריך להקדים ולתת מתנות לאביונים, כי "אין מעבירים על המצוות", וכן כשמצא את רעהו אין לפניו אביון.

מתנות לאביונים דווקא לאחר שחרית?

ב'דרכי חיים ושלום' מביא שהיה מקדים דווקא לפני התפילה את המתנות לאביונים, אך ב'כף החיים' כותב שעל פי סוד יש עניין דווקא אחרי התפילה, ויש בזה גם טעם על פי נגלה, שהרי ברכת 'שהחינו' הנאמרת על מגילה שקורין ביום, נאמרת גם על שאר מצוות היום, ועל אף שיש סברא לומר שמתנות לאביונים לא בכללן, שכן אי אפשר לברך 'שהחינו' על מצוות צדקה שהיא מצווה תמידית (ואף במשנ"ב השמיט את 'מתנות לאביונים' מהמצוות שיש לכוון עליהן בברכת 'שהחינו'), עם זאת, שיטת ה'כף החיים' שיש להמתין עם המתנות לאביונים עד אחר קריאת המגילה מהטעמים הנ"ל. אמנם בוודאי שאין לדחות את העניינים עד אחר שישמע המגילה וברכותיה, וכדי לצאת את שיטת ה'כף החיים' יכול לכוון בזה שלא לצאת ידי חובת 'מתנות לאביונים'. ובעניין מתנות לאביונים, ראוי להזכיר מה שכתב הרמב"ם ב'פרק ב' מהלכות מגילה: "מוטב להרבות במתנות לאביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים, יתומים ואלמנות, ודומה לשכינה שנאמר להחיות רוח שפלים ולהשיב לב נדכאים".

שיעור 'מתנות לאביונים'

הריטב"א במגילה ז' ע"ב כותב שמספיק שווה פרוטה, ובמהרש"א כותב שצריך לתת מתנה חשובה. ההוראה המקובלת למעשה לתת סכום שאפשר לקנות עם זה מנה לאכילה בסעודת פורים. יש שאומרים שזה עשרה שקלים יש אומרים שזה עשרים שקלים, הדל לא ימעיט והעשיר ירבה גם ירבה...

נשים וילדים חייבים ב'מתנות לאביונים'?

ה'ערוך השולחן' כותב, שהיות שאשתו כגופו, הנותן שתי

מתנות לשני אביונים - מתכוון להוציא גם את אשתו, והוא אפילו לא צריך לתת שתי מתנות מיוחדות בשמה, אלא היא יוצאת במתנות שהוא עצמו נותן כדי להוציא עצמו ידי חובה. קצש"ע חולק עליו, וכותב שלא יסמכו הנשים על נתינת בעליהן ויתנו הן לבד, והמשנ"ב מביא בזה מחלוקת וכותב "ומ"מ יש להחמיר". אומנם לא ברורה כוונת דבריו של המשנה ברורה, אם כוונתו שיש להחמיר בנתינת הנשים לבדן ולא יסמכו על בעליהן, או שכוונתו שהבעל צריך לתת מתנות מיוחדות גם בשמן ודי בכך.

כמובן שגם ילדים צריכים לתת מתנות לאביונים, ומצווה זו מוטלת על האב לתת להם מעות כדי לחנכם למצווה גדולה זו, וכך כותב ה'פרי מגדים'. כל שכן שצריך להקפיד שהילדים הגדולים, שכבר הגיעו למצוות, ייתנו מתנות לאביונים, ויש לתת להם מעות כדי שיקיימו את המצווה כהלכתה.

משלוח מנות בשני מיני משקה

משלוח 'מנות', מיעוט רבים שניים, וצריך ששתי המנות יהיו ראויות לאכילה, ומספיק לתת משלוח אחד לאדם אחד. כמו כן אפשר לצאת ידי חובה בשני מיני מאכל, או לחילופין בשני מיני משקין, אבל מנהג העולם שנותנים מין אחד מאכל ומין אחד משקה.

ובטעם מצווה זו כתב ה'תרומת הדשן' שהיא כדי שיהיה לכולם לאכול ולשמוח בסעודת הפורים. רבי שלמה אלקבץ כתב שהטעם הוא להרבות אהבה, אחווה ורעות.

מה השיעור של 'מנה'?

הבוטשאטשער כותב ב'אשל אברהם', שמשלוח המנות צריך להיות מנה שראוי להתכבד בה. ב'חסד לאברהם' כותב שכל מנה תהיה בשיעור כזית, ובמשנ"ב מביא ב'ביאור הלכה' שאם מישהו מביא לאדם עשיר מנה שאינה לפי כבודו של העשיר, לא יוצא ידי חובה, וכותב שכך מוכיח ה'חיי אדם' מן הירושלמי, ומסיים שנכון להיזהר בזה לכתחילה.

לעסוק בתורה בין מגילה דלילה למגילה דיום

ברמ"א כתב: "טוב לעסוק בתורה קודם שיתחיל בסעודה, וסמך לדבר ל'יהודים היתה אורה' וכו'".

החת"ס בדרשות מביא בשם קדמון, שהעוסק בתורה בין מגילה דלילה למגילה דיום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא. וב'יסוד ושורש העבודה' כתב שלא לעזוב את בית המדרש לאחר תפילת שחרית, אלא קודם ילמד מעט, כי אח"כ יהיה טרוד במצוות היום. וידוע המעשה עם אביו של רבינו ה'אבני נזר' צוק"ל, שזכה לבנו הגדול הזה משום שהתייגע בתורה ביום הפורים.

זמן הסעודה, אימתי?

בסימן תרצ"ה כתב הרמ"א שרוב הסעודה צריכה להיות ביום

"ואפילו הוא מסגף את עצמו מפני תשובה בכל ימות השנה, שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין, בשבתות ויום טוב, וחנוכה ופורים חייב לאכול ולשתות". וכן כתב הרמב"ם שחובה לאכול בשר בסעודת פורים, וב'לקט יושר' הדגיש שהחיוב הוא לאכול בשר בהמה, אמנם כתבו האחרונים, שמי שקשה לו לאכול בשר בקר, יכול לצאת ידי חובתו גם בבשר עוף.

עם זאת, פסק הגר"מ סירוטה שליט"א, שהחיוב הוא לאכול את הבשר בסעודת הפורים, ולא דווקא ביום הפורים עצמו, ועל כן מי שממשיך סעודתו אל תוך הלילה שאחר הפורים, אינו צריך להקפיד לאכול את הבשר דווקא לפני שקיעת החמה.

להתפלל לפני שמשתכרים

כתב המשנה ברורה בס' תרצ"ה, שיש להתפלל ערבית לפני שיגיע לכלל שכרות, ומאידך יש שאלה גדולה אם אחרי תפילת ערבית של ט"ו לפרזים ושל ט"ז למוקפין, אפשר לומר 'על הניסים' בברכת המזון, ולכן הוא מכריע שיברכו ברכת המזון, יתפללו ערבית ולאחר מכן ישובו לסעודה ולשתיית היין, שמצוה להרבות בסעודה ובשמחה גם בט"ו.

גם ב'מאירי' כתב ששכרות ביום הפורים היא בגדר חיוב, אבל מי שיועד בעצמו שיבטל אחת מהמצוות - יימנע משכרות וכל מעשיו יהיו לשם שמים.

מו"ר הגר"מ סירוטה שליט"א, פוסק שאפשר להמשיך את הסעודה ואף להגיע לכלל שכרות, ובלבד שיקרא קודם קריאת שמע, וכשיועד בעצמו שיוכל להשכים קום לפני עלות השחר ולהתפלל ערבית בזמנה (אמנם, במשנה ברורה בסימן ק"ח כתב: "עד חצות הוא זמן הראוי לערבית לכתחילה").

ולגבי השאלה אם יודע שכשיקום קודם עלות השחר, לא יהיה לו מניין ויצטרך להתפלל ביחידות, לא מצינו שבגלל זה עליו להימנע משכרות, ונראה שאינו בכלל ביטול מצוה שעליו כתבו הראשונים שיימנע משכרות מחשש זה.

הפורים עצמו, ולא כמו שנוהגים להתחיל סמוך לערב ועיקר הסעודה הוא בליל ט"ו, וכשחל פורים ביום שישי יעשו הסעודה בשחרית משום כבוד שבת.

אומנם, במשנה ברורה ביאר כוונת דבריו שכתב לאכול בשחרית, היינו קודם חצות היום, וב'יד אפרים' מביא בשם המהרי"ל שאפשר גם להתחיל בסעודה עד שעה עשירית, כמו שאנחנו יודעים שכל ערב שבת אפשר לאכול עד שעה עשירית.

פורס פת ומקדש, כיצד?

מי שלא הספיק בפורים שחל להיות בערב שבת, לאכול סעודתו ולסיימה מבעוד יום, בזמן השקיעה צריך להפסיק סעודתו, ומביא שתי חלות שלמות ללחם משנה, ופורס עליהן מפה, ומקדש על היין אך אינו מברך 'בורא פרי הגפן', כי כבר יצא בברכת הגפן שבירך בתחילת הסעודה או לפניו, ואף אינו נוטל ידיו ומברך 'המוציא' כי הוא באמצע סעודה על הפת.

ובאמת, יש שהעדיפו להימנע מכך ולסיים סעודתם מבעוד יום, אך ידוע שה'אמרי אמת' מגור היה מהדר דווקא להגיע ל'פורס פת ומקדש', וכן שמעתי ממו"ר כ"ק מרן אדמור מלעלוב שליט"א שכך היה נוהג גם סבו רבינו בעל ה'ברכת משה' מלעלוב. ושמעתי ממו"ר הגאון רבי מאיר סירוטה שליט"א, שבירושלים נהגו בני קהילות ה'פרושים' לברך ברכת המזון לפני השקיעה, ואילו בקהילות החסידים בירושלים נהגו רבים לכתחילה לפרוס פת ולקדש.

יוצאים בסעודה זו גם ידי חובת סעודה בשבת

הפורס פת ומקדש, וממשיך בסעודתו אל תוך הלילה, יוצא בסעודה זו גם ידי חובת סעודה בשבת, ואינו צריך ליטול ידיו בשנית לסעודת ליל שבת. ויאכל בשר ודגים גם אחר השקיעה כדי לכבד את השבת.

ובאמת, יש מצווה לאכול בשר גם בסעודת הפורים, והזכירו המשנה ברורה בס"ק תקכ"ט ס"ק כ' שמביא בשם 'בית יעקב':

הסיפור היומי

ואז הוסיפה האלמנה מחמאה 'מוזרה': "תדעי, אבא שלך הוא גאון בשטיפת כלים! לאחר הטיפול שלו - הכלים מבריקים ממש!" בתו של הרב זובר נדהמה. "נדמה לי שאת טועה", גמגמה...

הוא היה רב בית-כנסת, ת"ח נודע ומשפיע נערץ, גבאי צדקה גדול וגאון בנגלה ובנסתר - אבל אף אחד לא ידע על 'תחום ההתמחות' הנוסף שלו... | סיפור מופלא על 'מתנות לאביונים' מסוג אחר

גאונותו בתורה, מעטים מכירים פן נוסף באישיותו, כפי שמעיד הסיפור הבא:

ביום מן הימים, כמנהגו מעת לעת, צרר הרב זובר סכום כסף במעטפה קטנה, וביקש מבתו להעביר את המעטפה לידי

מיקירי קרתא דבני ברק היה הגאון רבי משה זובר זצ"ל, רב ביהמ"ד בעלזא בעיר. הוא נודע כתלמיד חכם מופלג ומתמיד עצום, שלא פסק מללמוד ולו לרגע שלא לצורך, ואף בשוכבו לישון היה משנן משניות בעל פה עד שנרדם. כולם הכירו את

כמה שנים, מדי מוצאי שבת, הרב וובר - ממרומי גילו ומעמדו, עושה את דרכו לביתה של אותה אלמנה, ושוטף את כלי השבת כולם! בביתו שלו לא זקוקים לו - כי בנותיו עושות את המלאכה, אבל בביתה של האלמנה - - -

אז הוא לא רק שולח מעטפות ובהן תמיכה כספית, הוא גם מרגיש מה הצורך של האלמנה, מה חסר לה, מה מכביד עליה. הוא מודע לקושי של שטיפת את הכלים מדי מוצאי שבת, ומתייצב שם ברגע האמת - כדי להקל עליה ולשטוף את הכלים!

והעובדה שהוא רב של בית כנסת? שהוא תלמיד חכם נודע ומשפיע נערץ? שהוא גבאי צדקה בעל עיסוקים רבים? שהוא צם כמחצית מימות השנה? שהוא גאון בנגלה ובנסתר? - כל זה נכון, אבל לא פחות מזה, הוא גאון בשטיפת כלים, כי יש אלמנה שזקוקה לזה, יש מי שזה מה שמעיק עליה, ולכן הוא מתייצב כדי לשפר את תחושתה ולהיטיב את הרגשתה בשטיפת הכלים!

אחים יקרים, סיפור מופלא זה, אשר שמענו מבנו - להבחל"ח הרה"ג רבי מרדכי שליט"א, מאיר וקורא: מעשי חסד - הם לא בהכרח מעשי חסד גדולים, רבי עוצמה, הצלת מאות נפשות, חלוקת תמיכות כספיות בהיקף של מיליונים... חסד אמיתי הוא חסד שנובע מלהרגיש את לבו של הזולת, מלחוש את העובר עליו, מלהבין מה מעיק עליו - ולהיות לצדו ברגע הנכון.

(גליון פניני פרשת השבוע - משפטים פ"א)

אלמנה המתגוררת בסמיכות מקום. הבת יצאה אל בית האלמנה, ובהגיעה - הציגה עצמה כבתו של הרב וובר אשר שלח לה מעטפה. האלמנה התרגשה מהתמיכה הכספית והודתה עליה בחום, והוסיפה מחמאה 'מוזרה': "תדעי, אבא שלך הוא גאון בשטיפת כלים. הוא שוטף כלים מאוד יפה, מאוד יסודי. לאחר הטיפול שלו - הכלים מבריקים ממש!"

הבת הסמיקה והחווירה חליפות: "נדמה לי שאת טועה", אמרה תוך כדי גמגום קל, "אבא שלי הוא רב בית הכנסת וגבאי צדקה גדול. באמת גאון, אבל לא בשטיפת כלים... - הוא גאון בתורה, בנגלה ובנסתר. הוא גאון גם במעשי חסד. אבל שטיפת כלים - לא זה תחום המומחיות שלו, והראיה, שאני היא השוטפת כלים בבית, ולא אבי. אם הוא היה כזה מוצלח בזה - כנראה היה שוטף כלים גם בבית..."

האלמנה הצטחקה: "את מספרת לי? והלא מדי מוצאי שבת הוא מתייצב כאן, ושוטף בזריזות את כל הכלים - סירים, כוסות, צלחות, גביעים, סכום - הכל! מגיע למטבח, מפשיל שרוולים, ממלא את הכיור בקצף סבון, משפשף בזריזות וביעילות, וכעבור חצי שעה - כל הכלים נוצצים במייבש! אני אומרת לך, הוא גאון בשטיפת כלים!"

הבת הייתה המומה, מלמלה מילות פרידה ואצה רצה הביתה. כשהגיעה וניסתה להבין במה מדובר, אז התברר לה: אכן כן, מזה

בענייני דיומא

בחור אחד שאל את מרן הגראי"ל שטיינמן זצוק"ל כמה זמן צריך ללמוד בפורים, והשיבו: "כל הזמן, עשרים וארבע שעות". שאלתי את מרן זצוק"ל - ומה עם מצוות היום?

תשובות בענייני פורים מתוך הספר 'שפתי איל' מהרה"ג רבי משה חליווה שליט"א

כמה זמן צריך ללמוד בפורים?

בחור אחד שאל למור"ר זצוק"ל כמה זמן צריך ללמוד בפורים, והשיבו: "כל הזמן, עשרים וארבע שעות". ושאלתי למור"ר זצוק"ל - ומה עם מצוות היום? ואמר לי בתמיהה: "מצוות? עבירות!" [והבן היטב]. כעבור שבוע בא בחור אחר קמי' מור"ר זצוק"ל ושאלו אם לאסוף כסף לת"ת בפורים או ללמוד, ואמר לו מור"ר זצוק"ל: "אם תלמד לא תקבל עונש"... ואמרתי למור"ר זצוק"ל שבשבוע שעבר אמר שבפורים צריך ללמוד עשרים וארבע שעות, וחייך ואמר בערגה: "הלוואי עשרים וחמש שעות".

עוד ראיתי ששאל בחור אחד ממור"ר זצוק"ל אם יעשה משמר וילמד בליל פורים, דאפשר שמחמת כן יתעייף למחר ולא יקיים מצוות היום בצלילות כדבעי. ואמר לו שילמד. וחזר הנ"ל ושאל שהרי יתעייף מכך, והשיב: "העיקר שילמד".

(הובא בגליון 'דרשה וחקירה')

משלוח מנות שהתגלה כמקולקל

שאלתי ממור"ר זצוק"ל: אחד שלח לי משלוח מנות וכשבדקתי את היין ראיתי כי פג התאריך שלו לפני שש שנים, והיה מקולקל - האם יצא השולח יד"ח משלוח מנות (השאלה באופן שהיה יין ועוד מין מאכל אחד בהמשלוח מנות). ואמר לי: "מסתמא לא".

האם אביון צריך ללוות עבור מתנות לאביונים?

שאלתי למור"ר זצוק"ל אודות מי שאין לו מעות כלל, אם צריך ללוות מעות כדי לקיים מצוות מתנות לאביונים (ובמ"ב תרצ"ד א' נתבאר דגם אביון יתן ממה שנתנו לו, אך ישנן פעמים שלא קיבל, ומה יעשה).

ואמר לי: "אם ילווה מאיפה יחזיר?" ואמרתי שאולי גם על כך נאמר "לוו עלי ואני פורע". ואמר לי: "לא כתוב" (והיינו דבמתנות לאביונים לא מצינו כן. אכן יש להעיר בזה ממ"ש בשיטמ"ק דביצה ט"ז א' משמי' דהריטב"א ז"ל ע"ש ודוק, מיהו יל"ד אי כו"ע סברי הכי).

בתזמון מיוחד ונדיר: השנה, שנת תשפ"א, ביום ראשון ט"ז באדר - בדיוק "שלושים יום קודם החג"! - יתחילו רבבות לומדי הדף היומי בלימוד פרק 'ערבי פסחים'!

השנה נזכה בעז"ה לקיים את תקנתו של משה רבינו ע"ה לישראל בהידור וברוב עם, בלימוד ענייני ליל הסדר והלכותיו בהיקף ובעמקות כהכנה רבתא לקראת הלילה הגדול

יעקב א. לוסיגמן

בדרך כלל יום ט"ז באדר הוא עוד יום של 'חזרה לשגרה', לאחר שנדמו הדי המוזיקה הרועשת שהציפה ביום הפורים את רחובות ירושלים עיר הקודש.

המהדרין מאתמול שהרבו לשתות יין כמצוות היום, משרכים רגליהם לבית המדרש באיחור מה, העצמות דאובות מהריקודים הסוערים שהיו יותר מכדי לימודם של עמלי התורה, שאינם רגילים לפעילות גופנית אינטנסיבית כל כך, בתי הכנסת זקוקים לניקיון דחוף אחרי חגיגות הפורים, והיכלי הטישים הגדולים עוברים צחצוח יסודי, ועולם כמנהגו נוהג.

עבור תושבי הערים הפרוזות העושים את הפורים ביום ארבעה עשר לחודש שנים עשר הוא חודש אדר, ט"ז באדר זה יום שבו הם כבר מדפדפים בלוח ובודקים כמה זמן נשאר להכנות לקראת הפסח, וכשמדברים איתם על פורים הם בטוחים שהכוונה היא לפורים של השנה הבאה, כי זה של השנה הנוכחית כבר חלף עבר והלואי שהותיר אחריו רושם כלשהו.

אבל השנה, שנת תשפ"א, יש משמעות מיוחדת מאוד ליום ראשון ט"ז באדר, ולא רק בגלל שביום זה יחול יום פורים דמוקפין, אלא גם בגלל שביום זה מתחיל לנצנץ ולזרוח אורו של חג הפסח בכל רחבי העולם כולו, עם תחילת לימוד פרק 'ערבי פסחים', על ידי רבבות לומדי 'הדף היומי' - בבלי'.

אם בשלושת הפרקים הראשונים של מסכת פסחים עסקנו

בעיקר בדיני בדיקת, ביעור והשבתת החמץ מהבית, ובפרק הרביעי עסקנו בדיני ערב הפסח ועשיית מלאכה בו, ובפרקים החמישי והשישי והשביעי והשמיני וגם התשיעי אנו עוסקים בהלכות הקרבת קרבן הפסח - בפרק העשירי והאחרון אנחנו נלמד את הלכות ליל הסדר, שהן הלכות הנוהגות בזמן הזה, ובאמצעות לימוד פרק זה נוכל להתכונן בצורה מיטבית לכבוד ליל הסדר הקרב ובא.

בעצם מדובר בחובה המוטלת עלינו בכל שנה ושנה, שהרי משה תיקן להם לישראל שיהיו לומדים את הלכות החג בחג והלכות פסח בפסח, והתקנה כוללת גם לימוד שלושים יום קודם החג, כמו שלמדנו במסכת פסחים דף ו'...

אבל השנה נקיים את החובה הזאת בהידור וברוב עם, עם לימוד שורשי ההלכות הנוהגות בליל הסדר, מהסוגיות התלמודיות הנלמדות בגמרא עצמה.

זה המקום להזכיר שכדאי לנצל את ההזדמנות ולהשתדל לצרף יהודים נוספים, מבני המשפחה או מכרים אחרים, לעורר אותם לעניין ולהצית בהם את אש ההתלהבות ללימוד הדף היומי דבר יום ביומו.

ויהי רצון שבזכות ריבוי לימוד התורה נזכה עוד השנה לחוג את חג הפסח בירושלים עיר הקודש ולאכול מן הפסחים ומן הזבחים, ונאמר לפניו שירה חדשה. אכ"ר.

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה ראשית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'

סגולה ביום הפורים להשכים בבוקר, ולהרבות בתפילה ובבקשה לפני השי"ת על כל משאלות לבו, וגם על בני חיי ומזוני

"אם מצאתי חן בעיניך המלך יינתן לי נפשי בשאלתי" • אוצר סגולות ליום הפורים

בתורה. וכן על ידי לימוד התורה מבטלים כוחו של עמלק, ועל ידי מחיית עמלק באה פקידה לעקרים שבישראל, וכל העוסק בתורה בין מגילה דלילה למגילה דיומא מובטח לו שהוא בן העוה"ב, וגדול יום פורים כיום שנתנה בו תורה.

וכבר ראינו שבהרבה מקומות נהגו להיות נעורים בליל פורים ולעסוק בתורה.

ד. שעת קריאת המגילה היא עת רצון מופלג, ולב חכם ומשכיל יתבונן בזאת, ויסיף לקח בגודל רוממות השעה שמעטים כמוהו בכל השנה כולה.

ה. בשעת סעודת פורים סגולה שתקבל בקשתו של כל יהודי.
ו. אשרי האיש אשר אומר תהלים בשירה ובזמרה, בשמחה ובכוונת הלב, בקדושה בטהרה, באימה וביראה. ואשרי המרגיל עצמו בשירותיו לאמרם בקול נעימה וזמרה, שיכולים להמתיק כל הגבורות ולזמר כל עריצים, ולהכרית כל החוחים והקוצים הסובבים את השושנה, כביכול.

ז. פורים הוא עת רצון לתשובה, ומה שאפשר להשיג ביום הכיפורים בדרך של 'תשובה מיראה', אפשר להשיג ביום פורים בדרך של 'תשובה מאהבה'. והעושה תשובה ומשפיל עצמו ומתנהג בענווה, ורואה את עצמו כמי שחציו חייב וחציו זכאי, וכאילו הוא מתחייב באשם תלוי בכל יום, אזי הקב"ה יקבל תשובתו ויתן לו בנים בעלי קומה עוסקים בתורה ומקיימי מצוות ויזכה לחיי עוה"ב.

* על ידי נתינת צדקה לעניים, מידה כנגד מידה, הקב"ה מקבל אותו ותפילותיו נכנסות לפני ולפנים, אבל לא יתן כספו לעניים כדי שיתפללו עבורו, שמצינו הרבה שעשו כן ולא נענו, רק יכוון שהוא מקיים מצוות הצדקה, והקב"ה יעזור לו.

* המפזר מעותיו לצדקה, ניתן לו כח לרפאות גופו ונפשו.

א. יום 'תענית אסתר' מסוגל שיתקבלו תפילותינו, ולכן יקדיש אדם מזמנו לומר מזמורי תהלים, ובפרט מזמור 'למנצח על אילת השחר', ואח"כ ישפוך שיחו לפני ה' ויבקש בקשתו ממנו יתברך.
ב. מקובל מפי גדולי עולם, שסגולה ביום הפורים להשכים בבוקר, ולהרבות בתפילה ובבקשה לפני השי"ת על כל משאלות לבו, וגם על בני חיי ומזוני, וכן יכול לעקור כח של עמלק על ידי הזריזות והקימה לתפילה בהשכמה.

ובכלל, זמן התפילה שבשעת הבוקר בעת זריחת החמה, הוא זמן שיוצא המלאך רפאל אשר כל מיני הרפואה בידו, ולכן הוא עת תפילה. וגם אמרו ז"ל שתפילה שמתפלל האדם בבוקר אין מעיינים עליו אם הוא ראוי שתתקבל. ולכן יש להשכים ולהרבות בתפילה ובבקשה על כל דבר ועניין, כי זו עת רצון ושמחה בכל העולמות.

בקהילות רבות ונכבדות נהגו לקבוע זמן מיוחד לתפילה ולאמירת פרקי תהלים ביום הפורים, ומתאספין יחד לתפילה בציבור לישועת הכלל והפרט.

ויש אומרים שמי שמסיים כל ספר התהלים בפורים, מובטח לו שתפילתו לא תשוב ריקם. לפי שהציבור טרוד בשאר מצוות היום, היא מצווה שאין לה מבקשים, וחשוב מאד בשמים לומר תהלים ביום זה.

ואפשר להקדים ולהתחיל לומר תהלים מיום י"א אדר, כי הארת יום פורים מתחילה מ"א אדר.

כמו שאמר יעקב אבינו תהלים בלילה להינצל מלבן, ממנו למדו מרדכי הצדיק וסיעתו לומר תהלים בלילה להינצל מגזירת המן.

ג. כל הלומד תורה בזמנים הללו אשר רוב הציבור פנוי בהם מן הלימוד, נוטל שכר כולם, וזוכה לבן שיאיר את עיני העולם

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חולצה שמודפסים עליה פסוקים - האם מותר ללבושה?

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

בטלית, ובסימן (רע"ו סי"ג) כתוב שכלי שהיה כתוב עליו שם קודש במקום השם וגונזו, והחוות יאיר סי' ט"ז כתב שטבעת שכתוב עליה שם הקודש אסור להשתמש בה, שכל זמן שהשם עליה הרי היא קודש ואסורה בהנאה. והאריך בזה מו"ר הגרמ"ש קליין שליט"א בספרו 'שאלת משה' - שערי הכתב (שיעור נ"ט ושיעור ס') ע"ש.

שאלה: הכנתי לילדי תחפושת של תפילה, ולצורך זה הזמנתי אצל גרפיקאי הדפסת תמונת סידור על חולצה. הגרפיקאי הדפיס סדור תפילה פתוח עם קריאת שמע. האם מותר ללבוש חולצה שמודפס עליה שמות הקדושים?
תשובה: אסור ללבוש את הבגד וצריך לגנוז את השמות הקדושים.
בשו"ע יו"ד (סי' רפ"ג ס"ד) נפסק שאסור לרקום פסוקים

החפצים בחיים - הפץ חיים יומי

מי שאינו מוכן אף פעם להלוות כסף לאחר - האם יצא מכלל 'עמיתך'?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר הפץ חיים

תיכף את הענין בדעתו. ג) שלא יגדיל את העוולה יותר ממה שהיא. ד) שיכוון לתועלת - שיתרחקו בני אדם מדרך רשע, אך לא יתכוון ליהנות מהפגם שהוא נותן בו, ולא מצד שנאה שיש בו עליו. ה) שלא יספר בסתר, ואילו בפניו יחניף לו, אלא יספר בפרסום, אם לא שיש לו פחד ממנו, או מפני חשש מחלוקת.
ב'ביאורים ומוספים' מביאים פרטים נוספים בדין זה: העובר על עבירה מדברי חכמים, כתב ה'חפץ חיים' לעיל שמותר לגנותו אם עבר עליה ברבים או כמה פעמים [וראה שם עוד דעות בזה]. העובר על דבר שיש בו מחלוקת והכריעו הפוסקים להחמיר, יש שכתבו שכיון שהוכרע לאיסור הרי זה כעובר עבירה גמורה. העובר על דבר שיש בו פנים להיתר ולאיסור מצד אופני פרטי המעשה, ויש מקום לטעות בזה, כתב ה'חפץ חיים' לקמן שלא יצא בזה מכלל 'עמיתך' ואסור לגנותו גם אם עשה המעשה באופן האסור. העובר על עבירה שהיא מענייני המידות כגון כעס או גאווה, כתב להלן שאין לגנותו עבור זה, כיון שיש בזה הרבה גדרים שלפעמים מותר להתנהג כך, ומשתנים הדברים לפי האיש והזמן והמקום, ורגילים בני אדם לטעות בזה.

בהלכות הנלמדות היום (כלל ד סעיף ז) מפרט ה'חפץ חיים' את האופנים בהם מותר לדבר לשון הרע על עוברי עבירה: אדם שאין דרכו להתחרט על חטאיו ואין פחד אלקים לנגד עיניו, כמו הפורק מעליו עול מלכות שמים לגמרי ח"ו [וראה ב'ביאורים ומוספים' לענין יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות בזמננו, האם נחשבים תינוקות שנשבו], או אפיקורסים.
וכמו כן, אדם שאינו נזהר מעבירה אחת מפורסמת "שכל שער עמו יודעים שהיא עברה", אזי מוכח שלא עושה כן מחמת שיצרו גובר עליו אלא שהולך בשרירות לבו - אנשים אלו מותר להכלימם ולספר בגנותם, בין בפניהם ובין שלא בפניהם [וראה שם לגבי חיובים נוספים של 'בין אדם לחברו' שאין נוהגים לגביהם].
אמנם, לגבי מי שלא פרק עול מלכות שמים לגמרי, ואינו אפיקורוס, אלא שאינו נזהר בעבירה אחת כנ"ל, דרושים כמה תנאים כדי להתיר לספר עליו לשון הרע: א) שאת העוולות שעל ידן הוחזק לרשע, יראה בעצמו ולא בשמיעה מאחרים, אלא אם כן הוחזק כן בעיר מחמת שמועות רעות שיוצאות עליו תמיד. ב) עליו להתבונן היטב על פי דרכי התורה אם זה באמת עוון, ולא יחליט

שסוברים שכיון שהוא טרוד לפרנסתו פטור מתלמוד תורה, ואינם יודעים שאפילו איש עני ביותר חייב לקבוע עיתים לתורה. עוד מציינים ב'ביאורים ומוספים', כי מדברי ה'חפץ חיים' כאן משמע שאף אם לא הוכיחו, אם רואה שפרק מעליו עול מלכות שמים ועבר עבירה המפורסמת כמה פעמים, כבר יצא מכלל 'עמיתך' ומותר לגנותו ולשנאותו. אמנם במקום אחר מביא ה'חפץ חיים' מדברי המהר"מ מלובלין, שאסור לשנוא אף רשע גמור כל זמן שלא הוכיחו, והוסיף שבדור הזה אין מי שידע להוכיח ולכן כולם נחשבים כמי שלא הוכיחו ואינם בגדר רשעים גמורים, שהרי אם היה מי שידע להוכיח אולי היה מקבל ושב בתשובה. והביא דבריו החזו"א (יו"ד סו"ס ב). וראה עוד בענין זה בביאורים ומוספים.

וכן העובר על לאו שאין בו מעשה [אפילו כמה פעמים] כתב לקמן שאינו יוצא בכך מכלל 'עמיתך'. על עבירות שבין אדם לחברו כמו גזל נזק צער ובושת, כתב לקמן שאינו יוצא מכלל 'עמיתך' בעבורם, אף שעובר עליהם כמה פעמים, כיון שבעבירות אלו היצר מטעה אותו שמותר, ורק אם מדובר בגנב או גזלן פשוט, שאין לתלות שיש לו במה לטעות בשום אופן, יתכן שיוצא על ידי זה מכלל 'עמיתך'.

וכן לענין מי שאינו מוכן אף פעם להלוות כסף לאחר, כתב לקמן שאדם טועה באיסורים כאלו שבין אדם לחבירו, שסובר שאין זו אלא מידה טובה בעלמא, ולכן אינו יוצא מכלל 'עמיתך' מטעם זה. וכן אדם שאינו קובע עיתים לתורה, כתב לעיל שאינו יוצא מכלל 'עמיתך' עבור זה, כי בעוונותינו הרבים נחשב לאנשים כהיתר,

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדרך היומי

מהו מקור שמה של ישיבת 'קול תורה'?

פסחים דף צו

אמר רבי יהושע שמעתי שתמורת פסח קריבה ותמורת פסח אינה קריבה ואין לי לפרש

העונג שלי הוא לעמד כאן מאחורי החלון ולשמוע את הניגון הערב של למודו... מה גם שרוצה אני כי בני תינוק יקלוט באזניו קול תורה...

הרב התרגש מאד לשמע דבריה, היות וידע כמה מסירות נפש מגלמת הרבנית בהתמסרותה לחיי תורה. הרבנית היתה ממשפחה אריסטוקרטית מהמבורג שבגרמניה, שם לא היה מקובל להקדיש את כל שעות היום אך ורק ללמוד התורה. הגיב לה לאחר מחשבה: "בעלך אכן מתעלה כל העת בלמוד התורה ובקנייניה. אין זה מן הנמנע כי ביום מן הימים יזכה להקים ישיבה בכוחות עצמו ולעמד בראשה לשם ולתפארת. אם וכאשר אכן יזכה להקים ישיבה, אמליץ לו לקרוא לה על שם דבריך בשם 'קול תורה'..." - חזון שאכן התממש.

מעט קודם פרץ מלחמת העולם השנייה, בשנת תרצ"ט, עלה רבי יחיאל מיכל ובני משפחתו ארצה, ובמסירות נפש הקים את הישיבה הגדולה 'קול תורה', המתנוססת לתפארה עד היום בשכונת 'בית וגן' בירושלים. ומה עם אותו תינוק? אותו תינוק שספג מגיל כה רך את קול התורה, הנו הגאון רבי משה יהודה שלזינגר שליט"א, העומד בראשות ישיבת 'קול תורה' למעלה מיובל שנים, ומחשובי מרביצי התורה וזקני ראשי הישיבות בדורנו.

(מתוך סדרת הספרים הנפלאה 'אוצרותיהם אמלא')

לכאורה, תשובתו זו של רבי יהושע תמוהה, מה הוא 'כך שמעתי', וכן מצינו פעמים נוספות בש"ס שמובא נוסח זה של "שמעתי" אצל רבי יהושע, שמעתי שהסריס חולץ וחולצין לאשתו (יבמות עט:). שמעתי שמקריבין אע"פ שאין בית (מגילה י.). ביאר זאת נפלא כ"ק אדמו"ר ה"פני מנחם" מגור: הרי מובא אודות רבי יהושע בן חנניה 'אשר יולדתו', כי אמו הביאתו בעריסה לבית המדרש כדי שיקלטו אוזניו תורה. וזהו פירושו 'שמעתי' - בהיותי תינוק ואיני יודע לפרש, שהרי תינוק הייתי ואני רק זוכר את המילים ששמעתי. (מרגליות הש"ס עירובין, דף על הדרך יבמות)

פעם אחת יצא הרב מפוניבז' אל מחוץ לבנין של כולל לאברכים מופלגים שהעמיד בפולין בשעת לילה מאוחרת, ושם לב כי אשה צעירה מסתובבת באטיות מחוץ לבית המדרש סמוך לחלון, עם תינוק קטן בידה. כך במשך שעה ארוכה היתה נראית מרוכזת וקשובה לקול התורה הבוקע מהחלון. כעבור כמה ימים, כשהרב שם לב כי התופעה חוזרת ונשנית. שאל אותה מי היא, מה פשר מעשיה, והאם זקוקה היא לעזרה כלשהי.

הישיבה האשה בפשטות: "אני אשתו של רבי יחיאל מיכל שלזינגר היושב כאן סמוך לחלון בירכתי בית המדרש. אני באה לכאן כיון שבעלי יוצא מהבית בשעות הבוקר המוקדמות ושב מאוחר בלילה, כך שיוצא שאיננו נפגשים כמעט במשך היום.

24
שעות

להתקשר לתורה מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **דוד בוק שליט"א**
שיעורים מבוארים בלימוד התוס' על
סדר הדף היומי

שלוחה 29

הרב **חיים שמרלר שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 25/26

הרב **אליהו אורנשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 21

הרב **אריה זילברשטיין שליט"א**
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1

הרב **מאיר שפרכר שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 22

הרב **אפרים סגל שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 23/24

הר' **אברהם פוקס הי"ו**
הפותח בכל יום - המייל היומי של דרשו
60 שניות מתוקות על סדר הדף היומי

שלוחה 3

הרב **מרדכי שלמה פריינד שליט"א**
הדף היומי בהלכה • אידיש

שלוחה 131

הרב **יצחק לובינשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • אנגלית

שלוחה 28

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

האם מותר ל'קוואטער' לאכול לאחר הברית בתשעה באב 'נדחה'?

Yaakov Cohen Flash90

לקיים את המצוה בהידור של נקיות הגוף. ויש אומרים שבעלי הברית רשאים גם לנעול נעליים, אך יש אומרים שיש להימנע מכך מפני 'מראית העין'.

ונחלקו הפוסקים אם דינים אלו אמורים גם בברית מילה הנערכת שלא בזמנה, דהיינו לאחר היום השמיני ללידה.

[שו"ע תקנט, ט, משנ"ב לו-לז, ושעה"צ לט; ביאורים ומוספים דרשו, 37, 39, 41 ו-44]

כשנערכת ברית מילה בתשעה באב שחל בשבת ונדחה ליום ראשון, רשאים 'בעלי הברית', דהיינו, הורי התינוק, המוהל והסנדק, לאכול מזמן 'מנחה גדולה' ואילך; ויבדילו ויאכלו כל אחד בביתו. ויש שהחמירו להשלים את הצום.

וכן מותר לבעלי הברית לרוחץ לפני הברית; ויש אומרים שהרחיצה מותרת אף כשהברית נערכת לפני חצות היום, כדי

האם מותר לערוך פדיון הבן בתשעה באב?

ויש שכתבו, כי המנהג למעשה שלא לערוך פדיון הבן בתשעה באב, ואף ב'נדחה', ואף אם זמן הפדיון כבר הגיע בשבת שלפניו; אלא ממתנינים למוצאי תשעה באב. וטעם המנהג, כדי שהכהן יוכל לברך על היין, וכדי שלא יברכו 'שהחיינו' בפרהסיה ביום שמתאבלים בו כל ישראל.

[משנ"ב תקנט, לח, ושעה"צ מא; ביאורים ומוספים דרשו, 42, 43 ו-45]

פדיון הבן שהגיע זמנו בתשעה באב, כלומר, שיום זה הוא ה-31 ללידה - יש לערוך את הפדיון ללא סעודה, ואף לברך 'שהחיינו', כנהוג; ורצוי לעורכו בסמוך לשקיעת החמה, כדי להסמיכו לסעודה שתערך בלילה.

ובתשעה באב שחל בשבת ונדחה ליום ראשון - יש אומרים שדין אבי הבן והכהן כדין 'בעלי הברית', האמור לעיל. וראה במקורות לענין אֵם הבן.

שהייה בבית הקברות שלא לצורך

ובעמידה במרחק ארבע אמות (1.92-2.31 מטרים, לשיטות השונות) מהקברים, אין כל חשש. ויש שכתב, שבהשתטחות על קברי צדיקים גם כן אין חשש, ואף כאשר הדרך אל קברם עוברת בצמוד לקברים אחרים, וכך גם בכל שהייה בבית הקברות לצורך מצוה; וככתוב בקהלת: "שומר מצוה לא ידע דָּבָר רָע".

[מג"א תקנט, טו, ומשנ"ב מא; ביאורים ומוספים דרשו, 49]

הפוסקים כתבו בשם האריז"ל, שאין לשהות בבית הקברות שלא לצורך הלווית המת וקבורתו, בשל כוחות הטומאה - 'החיצוניים' - המצויים שם; ויש שצריכים להיזהר בכך יותר מאחרים. ויש שכתב, שלדעת האריז"ל אין לפקוד אף קברי אבות ביום השנה לפטירתם, אלא שלא נהגו כן.

* ברית מילה בתשעה באב, יש נוהגים לעשותה רק לאחר חצות היום, ויש נוהגים לעשותה אף לפני חצות, לאחר סיום הקינות, וכך מנהג בני אשכנז.
* בברית מילה הנערכת בתשעה באב, מברכים על היין, ונותנים לילד לשתות. ויש להעדיף ילד שהגיע לגיל 'חינוך' לברכות הנהנין, אך לא לגיל 'חינוך' לאבילות על חורבן הבית.
* כשיש ברית מילה בתשעה באב, רשאים 'בעלי הברית', דהיינו, הורי התינוק, המוהל והסנדק, להחליף את בגדיהם לקראת הברית; ולדעת הרמ"א, רשאים אף ללבוש בגדי שבת.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מה נכלל ב'הוצאות שבת ויום טוב' שאין להן קיצבה?

שהוא מאמין בדברי חז"ל אלו. והוצאות ראש חודש וחול המועד, אף הן בכלל זה. ותשלום עבור חשמל כשר לשבת וליום טוב, הוא בכלל ההוצאות להן קיצבה; אבל הוצאות חריגות שאינן מצורכי השבת המובהקים - יש אומרים שאינן נכללות בהוצאות שאין להן קיצבה, ויש חולקים, (וראה במקורות).

[משנ"ב תקט, ב; ביאורים ומוספים דרשו, 5-6]

חכמינו ז"ל אמרו, שההכנסות שיש לאדם לצורך הוצאותיו עבור פרנסת ימי החול - קצובות מראש השנה למשך כל השנה; ולכן יש להיזהר שלא להוציא יתר על המידה ביום אחד, כיון שמפחית בכך את ההוצאות שיוכל להוציא בימים האחרים. אבל הוצאות שבת, יום טוב, ולימוד התורה של הבנים - אין להם קיצבה, ואם מוציא מעט - יתנו לו מן השמים הכנסה נמוכה עבורם, ואם מוציא הרבה - יתנו לו הכנסה גבוהה עבורם; בתנאי

עת רצון לקבלת התפילות

ידוע בשם הקדמונים דיום הכיפורים הוא כיום פורים, דהיינו שיש בחינה שכוחו של פורים יפה מכוחה של תפילת נעילה. (הגר"ש פינקוס זצ"ל פורים עמ' קכו)

יום הפורים הוא יום נורא שהשמים פתוחים.

(שם עמ' כו)

נשתדל ביום גדול זה ששערי שמים פתוחים בו, להתפלל על כל צרכינו הרוחניים והגשמיים, ולהתפלל שנזכה תמיד לעשות את רצון ה' בשמחה

י"ג באדר | רבי יוחנן ב"ר משה סופר זצ"ל, האדמו"ר מערלוי, ב' אמרי סופר, אפריון חתנים ועוד

תענית אסתר.

ביום זה בשנת ג' אלפים ת"ו, נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשוורוש, לשלוח יד במבקשי רעתם... יום זה נקרא "יום ניקנור", אחרי ששר צבא זה בחיל אנטיוכוס אשר הניף ידו על יהודה וירושלים ואמר מתי תיפול לידי וארמסנה, וביום זה נהרג בקרב...

יארצייט:

ד' אלפים תתקע"ז: רבי יהודה ב"ר שמואל החסיד זצ"ל, ב' ספר חסידים. (וי"א בט' אדר)
שכ"ח: רבי ישראל איסרבל ב"ר יוסף זצ"ל, אבי הרמ"א זצ"ל.
תקפ"ז: רבי דוד ב"ר מאיר הכהן זצ"ל, המגיד מראדומישלא.
תרנ"ד: רבי רבי נחמן ב"ר צבי אריה גולדשטיין זצ"ל, מטשערין, ב' ליקוטי עצות החדש ועוד.
תרע"ט: רבי שלמה ב"ר חנוך העניך מייער זצ"ל, האדמו"ר מסאסוב, ב' מנחה חדשה.
תר"ץ: רבי חיים יעקב נפתלי ב"ר אברהם בנימין זילברברג זצ"ל, מו"ץ בוורשה, מהדיר ספרי מהרא"ל צינץ וב' תורת חיים ועוד.
תרצ"ב: רבי יחזקאל ב"ר הלל אריה לייב ליבשיץ זצ"ל, ב' המדרש והמעשה.
תשי"ז: רבי שמואל גרונם ב"ר יוסף יצחק גריינמן זצ"ל, מחשובי תלמידי הח"ח.
תשכ"ה: רבי אשר זעליג ב"ר צבי מיכל הכהן שפירא זצ"ל, ב' סדר השביעית.
תשמ"ז: רבי משה ב"ר דוד פיינשטיין זצ"ל, ב' אגרות משה, דברות משה ועוד, ור"י תפארת ירושלים.
תשנ"ג: רבי יחיאל ב"ר לוי יצחק לייפר זצ"ל, האדמו"ר מנדבורנא-אראד י-ם.
תשנ"ז: רבי משה ב"ר יחיאל מלכה זצ"ל, רבה הספרדי של פ"ת וב' מקוה המים, פני משה ועוד.
תשס"ח: רבי צבי יצחק ב"ר יהודה מאיר אברמוביץ זצ"ל, רבה של חצור-הגלילית וב' טעם הצבי.
תשע"ז: רבי יוחנן ב"ר משה סופר זצ"ל, האדמו"ר מערלוי, ב' אמרי סופר, אפריון חתנים ועוד.

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il